

Kater!

In de straat waar ik woon waren verschillende huizen versierd. Een paar woningen zijn versierd in de sfeer van kerstmis en een paar andere waren getooid met veel oranje. Natuurlijk had dat laatste verband met het WK-voetballen. Maar toen de Oranje-boys afgelopen zaterdag een lef om de oren kregen en door Argentinië werden uitgeschakeld, werden de vlaggen en het vele oranje gedoe aan die woningen gauw verwijderd. Dus, het oranje is nu uit mijn straatbeeld verdwenen. Wellicht zijn de bewoners nu een grote *kater* aan het verwerken. Het is jammer voor die mensen maar ze moeten ook relativeren. Nederland heeft mee gedaan en verloren en meer was het niet. Meer knoei dan fraai. Basta ! Het is maar sport en een spelletje, ja toch? Nu heb ik niet veel verstand van de systemen in het voetbal maar hoe dan ook, ze hebben klopp gekregen. Zelf heb ik ook met spanning naar alle voetbalwedstrijden gekeken en misschien heeft me dat niet goed gedaan. Zou het kunnen zijn dat ik daarom de kracht en de adem niet had om mijn duiven te verzorgen? Ik kwam niet meer vooruit! Mijn duiven waren (en zijn me nog wel) tot last en het is daarom dat ik in een zwaarmoedige bui een advertentie liet plaatsen om mijn hele handel van de hand te doen. Uiteraard met pijn in mijn hart! Ik zal dan ook beslist een *kater* moeten weg poetsen als mijn hokken leeg komen te staan. En als ik dit stukje aan het schrijven ben is mijn lichamelijke gesteldheid heel wat beter. Bijna zo goed om hoera te roepen. Ik kan de kroeg weer in, wie gaat er mee? Ha,ha,ha! Die het beeld heeft gehad dat ik als stukjesschrijver meer dood dan levend in mijn luie stoel weg zat te kwijnen, terwijl de wereld in vuur en vlam staat, die had het mis. Vandaag voelde ik me zo goed dat ik mijn duiven weer met weinig moeite, hoewel heel rustig en kalm, heb kunnen verzorgen. Dat heeft me weer de nodige moed gegeven en tegelijk had ik er ook spijt van dat ik van mijn duiven af wilde. Nee, nu beslist weer niet. Ik heb het geluk gehad dat niemand op mijn advertentie heeft gereageerd. Het is eigenlijk ook vanzelfsprekend. In deze tijd dat alles maar duurdere en duurdere wordt zijn de meeste duivenliefhebbers ook niet meer zo royaal in het investeren van nieuwe aanwinsten. Hoe of wat? Ik maak een pas op de plaats en wil met dit stukje laten weten dat ik nog altijd duivenmelker ben en blijf. Dat ben ik tenminste van plan en met de hoop dat mijn gezondheid het toelaat. Mijn groeten en al mijn lezers en met de wens: *fijne kerstdagen en vooral een gezond en succesvol duivenseizoen van 2023.*

Pie.

